

Rigsdagsmands (Rimestads) Mening skulde den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds just have sigtet til den Forøgelse af de Folkevalgte, som skulde komme frem, men det laa aldeles ikke for. Ved at gennemlæse det paagjældende Foredrag, vil man finde, at det aldeles ikke var nødvendigt at lægge den Betydning i Ytringen (En Stemme: Jo). Paa ingen Maade; den havde ligesuldt sin Anvendelse, da der jo nemlig i Forordningen af 26de Juli var et kongevalgt og et folkevalgt Element, og naar man altsaa blot vilde fremsføre et Exempel paa, hvorledes Forholdet i saa Henseende skulde stilles, saa ligger Intet nærmere og Intet er mere berettiget, end netop at yttre sig saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds gjorde, da der dengang slet ikke forelaaet Andet, som man kunde tage Hensyn til, end en Ordning af Fællesrepræsentationen, bestaaende af 20 Kongevalgte og af 30 Valgte ved Delegation. Naar den ærede Rigsdagsmand (Rimestad) hertil søiede, at det var umuligt Andet, end at man dengang, dersom det havde været Meningen, udtrykelig maatte have udtalt, at man ikke vilde have, at Forøgelsen af de Folkevalgte skulde skee ved Delegation, just fordi der i Forordningen af 26de Juli, — som man iøvrigt undgik at omtale, — kun var Tale om Delegation, saa siger jeg, at han ikke kender Situationen, som den dengang her var, og navnlig saaledes som den var i Udvalget, hvilket kan være mere undskyldeligt; men her er Mange tilstede, som

kjende den, som den dengang var, og som dersom jeg ville vide, at det er absolut nødvendigt, for at sælde en Dom over Adressen, at see tilbage til det Tidspunkt, da den kom frem. Jeg troer, at man vil indrømme, at man just af Hensyn til Stillingen, ligesom ogsaa til Udvalgets Sammensætning, var indskrænket til at fremsætte saadanne Forbringende, hvorom der kunde være fuldstændig Enighed, og at der navnlig slet ikke, efter den hele Charakter af disse Forhandlinger, nogenstunde har været Tale om, at man skulde opstille Noget angaaende Delegationsprincippet, enten for eller imod, uden under den Forudsætning, at der var Enighed derom; men det veed enhver, som var tilstede paa Rigsdagen i October Maaned f. A., at det paa ingen Maade kan paastaages, at der om dette Punkt var Enighed tilstede. Enhver vil vide, at Anskuelse dengang vare, som de vel endnu ere, meget forskellige i saa Henseende, og naar der f. Ex. sees hen til, hvad der nu i det andet Thing allerede er fremkommet desangaaende, saa vil Ingen kunne nægte, at der er stor Strid og Splid om, hvad der er det Rette. Men det var ikke Adressens Opgave, at bringe Noget frem, som vakte Strid og Splid mellem Medlemmerne indbyrdes, men det var dens Opgave, — og den kender jeg saa godt som Noget, — at bringe det frem, hvorom man var enig, fordi man saae, at det kun var paa den Maade, at der kunde være Spørgsmaal om at komme ud af den uheldige Stilling, hvori man befandt sig.